

Posudek bakalářské práce

Michaely Klimešové

Dřevořezbářské práce v interiérech zámku Hluboká nad Vltavou a jejich kontext v Čechách a na Moravě

Bakalářská práce Michaely Klimešové se věnuje uměleckému řemeslu, ve studentských závěrečných pracech často opomíjenému, a zkoumá řezané interiérové dekorace hlubockého zámku z poloviny 19. století. Práce má kompaktní a vyváženou obsahovou skladbu a je členěna do osmi kapitol a doplněna obrazovou přílohou včetně seznamu použitých literárních a internetových pramenů. V obligátním úvodu ozřejmuje autorka svůj badatelský záměr, jeho limity a stanoví si cíle svého zkoumání. Přehled literatury je zasvěcený a vyvážený. Pouze literatura k zámku v Lednici se omezuje na Samkovy Umělecké památky Moravy a Slezska a desideratem je i poslední sborník věnovaný Schwarzenbergům. Oponent by zde rád našel i základní standartní literaturu k evropskému a českému historicismu.

Těžiště práce tvoří nejrozsáhlejší třetí kapitola o řezaných interiérových dekoracích hlubockého zámku uvedená oprávněnou úvahou o účelnosti či nutnosti v 19. století ještě intaktní barokní zámek přestavět a nově dekorovat. Autorka přináší stručný exkurz do stavební historie objektu a charakterizuje i osoby stavebníku. Současný stav bádání umožňuje připsat rozhodující podíl na utváření hlubockých interiérů kněžně Eleonoře ze Schwarzenbergu, roz. z Liechtensteinu. Pocházela z boční větve moravo-rakouských Liechtensteinů a stálo by za to ověřit její vztah ke knížecí linii na Lednici. Je totiž otázkou, zda regotizace lednického zámku, započatá 1838, i když v interiérech pokročila až ve 40. letech, byla pro Eleonoru inspirací, či dokonce jakousi výzvou a nebo zda opravdu interiérová architektura Lednice reaguje až na hlubocký příklad. Odpověď bude zajisté diferencovaná a autorka ji sama naznačuje zjištěním, že zatímco lednické interiéry odpovídají slohově novogotické architektuře zámku, na Hluboké kontrastuje novogotická architektura s novomanýristickými a novobarokními řezbami interiérového táflování.

Ve zmíněné kapitole nechybí medailonky architektů a řezbářů, po kterých následuje katalogově uspořádaný popis jednotlivých místností. Popisy jsou názorné, pojmově trefné a v kombinaci s vyobrazeními z obrazové přílohy dávají spolehlivou představu o interiérových dekoracích zámku. Systemizace jednotlivých kategorií uspokojuje informační požadavky,

pouze oddíl věnovaný „ikonografii“ byl asi zbytečný a zůstal většinou bez obsahu. Umění „pobřežnového“ Rakouska komunikuje již jiným jazykem.

V navazujících kapitolách se autorka zabývá řezanými dekoracemi zámků v severočeském Sychrově a jihomoravské Lednici. V sedmé kapitole nabízí srovnání hlubockých dekorací s řezanou výzdobou interiéru na Sychrově a v Lednici, a to v adekvátní formě pro bakalářskou práci. Komparace se opírá o pochopení této základní umělecko-historické metody a přináší zajímavé a inspirativní postřehy. Tato část obsahuje zatím ještě nevyužitý výkladový potenciál.

Závěr práce obsahuje vedle shrnutí dosažených poznatků i vítaný výhled do budoucna. Obrazová příloha splňuje beze zbytku požadavky na názornost výkladu. Jistým zklamáním je přehled použité literatury a pramenů. Výčet literatury je velmi skrovný a některé publikace citované v textu zde byly opomenuty. Extensivní použití internetových pramenů patří bohužel dnes již k obecně rozšířenému nešvaru. Závěrem je nutné konstatovat, že bakalářská práce Michaely Klimešové je jazykově ucelená a obsahově vyvážená. Pro oponenta byla po celé řadě negativních zkušeností s literárními kvalitami mnohých bakalářských prací příjemnou a inspirativní četbou. Bakalářskou práci Michaely Klimešové i přes kritické připomínky **doporučuji k obhajobě** a hodnotím predikátem „ **velmi dobře**“.

Prof. PhDr. Petr Fidler

Svitavy 8. 6. 2013

